

Universitätsbibliothek Paderborn

**Pastorum Continens Doctrinas, & Industrias ad Pastorale
Munus piè, fructuosè, ac securè obeundum pertinentes,
Unà cum Casibus frequentiùs circa idem Officium
occurrere solitis, & ex communiote ...**

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1678

Membrum III. De scientia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49267](#)

X. Cùm placuerint Domino viæ hominis, etiam iniurias convertet ad pacem.

XI. Qui corripit hominem, gratiam postea inveniet apud eum magis, quâm ille, qui per blandimenta linguae decipi.

XII. Quod persuaseris, erit diuturnum; quod cogas in occasione.

MEMBRUM III.

De Scientia.

Qu. 1. Qualis Scientia Parocho sit necessaria? R. ingeneri requiri eam, quæ ad Sacramentorum administrationem, docendum populum, aliâque munia ad officium Parochialestantia ritè obeunda est necessaria. In specie verò triplicem potissimum requiri, nempe Scientiam Cæremonialen, Theologicam, & Asceticam, de quibus paulò post scotin agetur.

Qu. 2. Quare Scientias has habere debent Parosibus? R. ob triplicem causam. Primò, propter necessitatem; quanto dò Conciones habendæ ad Populum, modò fides rudibus explicanda, in adultioribus firmando, contra hæreticos propugnanda; modò virtua extirpanda, & virtutes inferendas sunt, quæ omnia non vulgarem Eruditionem desiderant, quâ, qui carent, meritò tremendum illam DEI sententiam Ose. 4. timere debent: *Tu Scientiam repulisti, & ego repulsi te, ne Sacerdotio fungaris mihi.* Secundò, propter securitatem, propriæ scilicet & alienæ salutis; ut enim, qui in periculo, magnique momenti itinere Ductoris officium suscipit, non se tantum, sed etiam alios in gravissimum periculum aberrandi, & damnorum inde sequentium conjicit, si via prius non bene indagare, & nosse studuit; securus vero, iustusque incedit, si exactam illius notitiam habeat; ita simili modo de Parocho alios ad æternam Patriam ducente diffundendum est; hinc meritò S. Paulus 1. Tim. 4. monuit: *dispende, tibi & doctrina, insta in illis: hoc enim faciem, & ipsum salvum facies, & eos, qui te audiunt.* Tertiò, propter facilitatem; ut enim, quod peritior est Artifex, tanto citius faciliter laborem in opere conficiendo suscepit peragit; ita meritò quoque Parochus tanto majorem in functionibus suis obeundis facilitatem experietur, quanto perfectiores docti.

doctrinarum ad eas rite peragendas necessariorum scientiarum est consecutus.

Qu. 3. Quibus mediis uti debeat Parochus ad dictam Scientiam acquirendam vel perficiendam? R^e. triplibus potissimum. Primo, recursu frequenti ad D E V M per orationem; per hoc enim medium Salomon Spiritum Sapientiae, Apostoli Spiritum sanctum, S. Thomas, D. Bonaventura, & alij plures Viri sanctissimi & doctissimi tam copiosum lumen à DEO impetraruunt, ut fassi sint, se plus per orationem, quam privatum laborem profecisse, ut adeò in hac materia, vel maximè locum habere videatur illud Christi effatum: *Si vos, cum sitis mali, nos̄tis bona dare Filiis vestris, quan̄d magis Pater vester cœlestis dabit Spiritum bonum petentibus se?* Luc. 11. Secundo, Frequenti recursu ad studium privatum; neque enim Parochus è scholis liberatus debet Nautis esse similis, qui, cùm in portum se appulisse putant, funes solvunt, vela contrahunt, anchoras figunt, sed potius tantò frequentius & constantius studiis se impendere debet, quantò majorem ex illis utilitatem sperare potest, tum ad otium, quod Parochis maximè infestum est, efficaciter fugiendum; tum ad defecum, quem in necessariis scientiis acquirendis, dum scholas frequentabat, vel propter alias occupationes, vel per propriam somnolentiam admisit, seriò compensandum; tum ad eas doctrinas, quas possidet, experientia ad studium accedente, clarius intelligendas, firmiusque memorie imprimendas. Tertiò, frequenti recursu ad Doctores tam mortuos (id est, libros) quam vivos; hinc recte monent Sapientes, præcipuum Parochi supellestilem, Bibliothecam esse debere; eò quod Ecclesiasticus sine libris sit quasi miles sine armis, equus sine frænis, navis sine remis, scriptor sine pennis, avis sine aliis, sutor sine subulis, faber sine malleo, sartor sine acu, viator sine baculo, ut recte Thomas Kempensis in Epilogio suorum operum adverbit. Ad hos ergo Doctores, sive vivos, sive mortuos tanquam ad Consiliarios, si frequenter & assidue recurrit Parochus, meritò sperare potest impletum iri, quod Salomon Prov. 13. dixit: *Qui agunt omnia cum consilio, reguntur Sapientia.* Et iterum cap. 11. *Salus, ubi multa consilia;* vere enim de functionibus ac laboribus Parochi dici potest, quod idem Salomon Prov. 15. de cogitationibus proustratio IV.

nuntiavit, dicens: *Dissipantur cogitationes, ubi non solum*
lum; ubi vero sunt plures Consiliarii, confirmantur.

Qu. 4. *Qualem Bibliothecam instruere debeat Parochus?* talem, quæ utilis illi futura credatur; utilis autem emi- sequentes tres conditiones habeat. Primo, si compendijum qualis erit, si rejectis libris inutilibus paucos contineat, tamen propter materiæ abundantiam & varietatem multa quivaleant. Secundo, si *solida* sit; qualis erit, si tales Etæores contineat, qui & p̄æ aliis solidè, practicèque materiam sibi propositam, & bonos p̄æterea indices hant; unde nunquam facile librum aliquem emere debet Parochi, priusquam Indicem aspexissent; &, si fieri possunt, unum, alterumve folium aut caput perlegendò percuntem ex quo modum tractandi cognoscant. Tertio, si *sufficiens* qualis erit, si ex omni genere Scientiarum, quibus instruenda esse oportet Parochum, unum saltem, alterumve bonum Etæorum contineat.

Qu. 5. *Quas industrias adhibere debeat, ut ex tali biblioteca optatum fructum referat?* Resp. sequentes principes. Primo, ut libros, si plures habeat, in certas classes distribuatur, quarum alia Scripturarios, Theologos, alia Concionarios, Asceticos, Juridicos, Controversistas, Historicos, Philosophicos, Grammaticos, Cæmoniales, Parochianos, seu illorum quibus illa, quæ ad officium Parochi spectant, annotati lent, contineat, ut suo tempore facilius reperiri possint. Secundò, ut singulorum librorum rudem saltem notitiam acquirere studeat, nempe, ut sciat saltem, de qua materia continent, id quod singulorum Indices generales accurate per gendo obtinebit. Tertiò, ut unum post alterum privatim lectione integrum percurrat, prout scilicet vel occurrerit, cœssitas, vel materiæ utilitas suaserit. Quartò, ut, quæ privata lectione notatu digniora occurserint, pro memoria fidio fr. Cluose annotet: vix enim satis explicari potest, quanta ex tali annotatione commoda sperare possit, si ritè cancellatur, ut non pauci propriâ experientiâ didicerunt.

Qu. 6. *Quomodo fructuosè institui debeat hac Annotationem?* Resp. dandam esse operam, ut notata sequentes conditiones habeant. Primo, ut *selecta* sint, hoc est, non quavis Historias, Sententias, aut Conceptus, sed raros, & ad proportionem

scopum aptissimos comprehendant. Secundò, ut ordinariae sint; quod obtinebitur, si vel ea, quæ ad quamvis virtutem & vitium pertinent, in separato Quaternione annotentur; vel certè, si promiscuè omnia scribere magis placet, per accuratum, & in suas partes bene digestum Indicem indicetur, quid quovis in loco reperiri queat. Tertiò, ut succincta sint, id est, ut sententiae quidem S. Scripturæ & SS. Patrum non nisi brevissimè annotentur; historiæ vero & aliæ res hujusmodi, non fusè, sed tantum, quantum ad substantiam rei cognoscendam necesse videbitur, scribantur, loco, in quo copiosius descripta reperiri queant, in margine studiosè annotato.

MEMBRUM IV.

De Scientia Cærenoniali.

Qu. 1. Quas partes involvat Scientia ista? Resp. has præcipue. Primo, Scientiam Rubricarum, pro officio Divino ritè recitando in Breviario, & SS. Missæ Sacrificio religiosè offerendo in Missali præscriptarum. Secundò, Scientiam rituum in Sacramentorum administratione observandorum, qui plerumque in Ritualibus Diœcesanis solent explicari. Tertiò, Scientiam Cærenoniarum & consuetudinum in aliis parochialibus functionibus servandarum, quales sunt, quæ in Processionibus, Benedictionibus, Concionibus, Catechesibus, Sepulturis &c. solent adhiberi, vel pariter & ex Ritualibus, vel aliorum informatione addicti debent.

Qu. 2. Quid circa has Cærenonias & Ritus præcipue observandum sit? Resp. Sequentia procuranda. Primo, dignæ estimatio, ad quam quidem conciliandam non parùm proderit, si ponderetur intentio Ecclesiæ, triplicem, eumque præstantissimum finem in earum institutione præfigentis, nempe ut omnia officia Ecclesiastica ordinatè, reverenter, & uniformiter peragantur, atque adeò instructio (ad quam ejusmodi Cærenonie sunt aptissimæ) devotio & ædificatio major in Populo procuretur. Secundò, sufficiens cognitio, quæ quidem gemina esse debet, scilicet ipsarum Cærenoniarum, & obligationis, quâ graviter, vel leviter obligatur Parochus ad easdem observandas. Tertiò, Religiosa observatio, quæ requirit, ut non tantum ipsi Ritus præscripti observentur; sed